

יוסף חסדי ורחל

1628

נערך ויוצא לאור ע"י "חסדי דוסף ורחל" (בהשתתפות כולל "חוני המעגל")
העלון לע"נ אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויה ז"ל שנלב"ע ביום ז' סיון התשנ"ב
ואימי מורתי רחל בת איזה סויה ע"ה שנלב"ע ביום כז' מרחשון התשע"ז

בת שלום

שבת ט"ו תשרי ה-תשפ"ז
פרשה: א. שור או כשב
ב. ובחמישה עשר
הפטרה: הנה יום בא
תיקון טעות
ביום רביעי הבא קוראים
וביום החמישי בלבד ללא
הפטרה עמכם הסליחה

הדלקת נרות - 18:12
צאת השבת - 19:04
ר"ת: 19:46

הדלקת נרות בשבת הבאה 18:03

שעות תורה	שעות
5:19 <	5:13 <
5:26 <	5:20 <
6:36 <	6:33 <
12:30 <	12:33 <
13:00 <	13:03 <
18:24 <	18:33 <

מסורת של רחל

"סוכה"

"דפנות הסוכה"
במילה 'סכה' רמוזים דיני
מחיצות הסוכה: יש מי
שעושה ארבע מחיצות כמו
האות י', יש לה ארבע
מחיצות. יש שעושה שלוש
מחיצות, כמו האות י"ב. ויש
שעושה שתיים כהלכתן
ושלישית 'טפח', כמו האות
'ה', יש לה שתי מחיצות
שלמות ושלישית טפח...

העלון לרפואת
מנשה בר דוד וברוריה
מרת אחותי זינה בת רחל
ולע"נ תמי' מ' שלום בר שמחה ז"ל
חמותי מרים בת רחל ע"ה
הרוצה להקדיש את העלון או חלקו
בטל... 052-5079555

"הסוכה מבצר האמונה"

את סוכת האמונה בונים ע"י הקריאה בשם ה' בארץ ציון
ובירושלים. עלינו להפוך את כל ארץ ישראל לסוכה אחת
גדולה, מבצר האמונה שתמלא כל מקום ומקום ברחבי ארצנו
הקדושה.

הימים הנוראים מאחורינו, ואתם המוני התפילות, התחינות
והבקשות, שלמימושן כלנו מחכים ומצפים. איתני הטבע
יוצאים משגרתם ויותר מתמיד מראים את כוחם, וליתר דיוק את
נחת זרועם. הוריקנים לשמותיהם, שטפונות במימדים קטנים
וגדולים, וגם רעידות אדמה מהקלושות ועד הקשות, מותירים
הרג והרס, אבדן וחורבן, ואת בני האדם קטנים וחדלי אונים,
ועם ישראל, יוצא מן הבתים ומן המרחבים המוגנים, אל
הסוכות, שאמנם מאוד יפות ומקושטות, אך לכל הדעות לא
יעמדו גם בפני רוחות שקצת מצויות, שלא לדבר על רעשים
וקופות, לא תמוה?

בלבדי סוכה אכנה

תיקנו רבותינו לקרוא בימי חודש תשרי את פרק כ"ז בתהלים,
שבו נרמזים שלשת המועדים של החודש. וכך דרשו: "לדור ה'
אורי" - בראש השנה, "וישעי" - ביום הכיפורים, והפסוק
החמישי: "כי יצפני בסכה ביום רעה" - רומז לחג הסוכות,
ההתייחסות לסוכה כמקום שיכול לגונן מפני הרעה, נראה על
פניו מאוד תמוה. התייחסות דומה אנו מוצאים בדברי הנביא
ישעיה: "וסכה תהיה לצל יומם מחרב, ולמחסה ולמסתור מזרם
וממטר". האם אכן?

הסוכה באה להעמיד אותנו על נקודת המבט הנכונה וההבנה
העמוקה, של יהיה בין הבורא, בריותיו והבריאה. המבט
השטחי וההומרי מיחס לכוונתו ועוצם ידו של האדם, את היכולת
להתגונן ולהשמר מן הרעה, תוך השענות על אמצעי מגן
הומריים ואנושיים. הסוכה מסירה את המסוה מעל עיני החומר,
ופותחת לנו צוהר אל מבט הרוח שממנו מתגלית האמת
העמוקה והאובייקטיבית, המנוסחת בדברי דוד המלך: "אם ה'
לא יבנה בית - הוא עמלו בוניו בו, אם ה' לא ישמור עיר - הוא
שקד שומר".

הסוכה היא הטריטוריה שבה שוכן בורא עולם, היא המקום שבו
הוא נותן את עינו ועליו הוא שם את השגחתו. לא הכניסה
הסוכה אל הסוכה היא המסוככת ומגינה על האדם, אלא
ההכרה והכניסה הנפשית והרוחנית, אל בין דפנות האמונה
בהשגחת הבורא, היא השומרת והמגינה. ההומרים לבניית
סוכה זו שמורים וטמונים בלבו של כל יהודי ויהודי, שבו שוכנת
נשמה טהורה, שהיא קמח חלק אלוה ממעל, וכל מהותה
ותכונתה היא, דבקת של אמונה עליזת בבוראה ויוצרה.

העלון לע"נ

דודי דוד בר אסתר ז"ל שנלב"ע כ' תשרי
מכלוף עמרם בר זוהרה עזיזה ז"ל שנלב"ע ז' תשרי
ת.צ.ב.ה.

"הנדיב שבמעט קיפח את חייו" ב'

סוכה לרפואת

חדר מפואר הוכן בביתו, סמוך ונראה למבוא הרחב, במיוחד
בעבור לומדי הזוהר בליל שבת. על רצפת החדר נפרשו שטיחים
יקרים, מרהיבי עין, וסביב הכתלים הוצבו ספות רכות, ועליהן
כריות מעטרות. מאחורי הספות השתלשלו וילונות בגוון ארגמן,
וממרכז התקרה ירדה נברשת זהב ובה עשרות קנים, שהפיצו אור
יקרות בכל החדר.

הכיבוד שהוכן בעבור לומדי הזוהר היה משובח כל כך, עד שחלק
מן הלומדים מיעטו במקצת ממאכלם בסעודת ליל שבת כדי
שכרסם תוכל להכיל את כל המעדנים העתידיים להיות מוגשים על
השולחן לפנייהם, והמלגה, תפחה גם היא בהתאם למידת עושרו
של הגביר.

יום שישי של אותו חודש חשוון היה סוער במיוחד. גשמי ברכה
שטפו את רחובותיה של תוניס, ממלאים את הבורות והבארות,
והופכים את הקרקע התחוהה לאדמה בוצית של רפש וטיט.
הסערה הכתה בחוף, אולם בתוך ביתו של הגביר חנניה, כמעט לא
הורגשה. הגביר עמד אותה שעה בביתו המחומם, ועסק בעצמו
בהטבת הנרות בחדר המיוחד ללימוד הזוהר.
כאשר לפתע נשמעו נקישות על הדלת.

המשרת ניגש לפתוח את הדלת ועצר את נשימתו. בפתח עמדה
דמותו של הגאון הקדוש רבי יצחק חי טייב, שכגודל גאונותו ועוצם
עיונו, כך מידת עניונו ודלותו.
"היכך בעל הבית?" שאל רבי יצחק.

"כאן, בחדר הסמוך", החווה המשרת באצבעו.
רבי יצחק צעד פנימה, היישר אל מקום עומדו של הגביר.

"מה תבקש, רבנו?" שאל חנניה, כשליבו הומה על השטיחים
היקרים המתלכלכים בבוץ שבמנעליו של הרב.

"חצי זהוב לכבוד שבת", השיב רבי יצחק. חנניה לא התמהמה.
הוא הושיט ידו לכיס גלימתו ושלף לאלתר חצי זהוב.

"תזכה למצוות" הוארו פניו של רבי יצחק, והוא פנה לצאת.
הדלת נסגרה אחרי רבי יצחק, וקולו של הגביר מילא את החלל.
"מהרו והחליפו את השטיח המרובב בבוץ, מהר".

העלון לרפואת והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "Shofar" פתוח בימים: א - ה פלא... 052-5079555

פידיון כפרות וכופר נפש

"כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם"

ניתן למסור את פדיון הכפרות ליוכל פרטובי פל... 0505919251

יהי רצון שבזכות מצווה חשובה זו תגן בעדכם ותחתמו לחיים ולשלום אבי'ר.

מנויים: לקבלת העלון חנים במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

כתב הרב "צרור המור" זצ"ל: בפרשת אמור (ויקרא כג, לד) נכתב ענין חג הסוכות, ולאחר מכן (בפסוק לו) נאמר: "אלה מועדי ה' אשר תקראו אותם וגו'" ושוב חזר לענין חג הסוכות, נטילת ארבעת המינים והישיבה בסוכה.

כל זאת, כתב הרב "צרור המור" זצ"ל, כדי להורות לנו שחג הסוכות הוא המועד הגדול מכל המועדים. ומדוע? משום שבפסוק לא היו ישראל בשלימותם, מכיון שעדיין לא ניתנה להם התורה, ולאחר מתן תורה – עשו את העגל, ועד ליום הכיפורים לא נתכפר להם עוונם. רק לאחר יום הכיפורים היו מושלמים, ולכן חג הסוכות הוא המועד העיקרי מכל המועדים, ונצטוו בו במצוות רבות, מארבע המינים ומצות סוכה ועד לשבעים פרים כנגד שבע ענני הכבוד – ולכן אומרים בו הלל שלם שמונה ימים.

"הַזֶּה הַחֹדֶשׁ תַּעֲשֶׂה לָךְ... וּשְׁמוֹתָ בְּזוֹנָךְ... והיית אך שמו" פירש רבינו אברהם אבן עזרא זצ"ל: אם תקיים את המצוה כהלכתה ותשמח בחג הסוכות, תזכה בזכות זה לשמוח תמיד, כל ימי חיך, וכן מצונו, כשהיו ישראל מודאגים בראש השנה והוזהרו לבל יעצבו, "כי חדות ה' היא מעוה" (נחמיה ח, י), פירש רבינו אברהם בן עזרא שם: "השמחה היא תעו אתכם אם תקיימה, כי כן כתיב: ושמחת בחגך – והיית אך שמח". אם מתעלמים מהמועקות ונאזרים בשמחה, יעזור ה' ובזכותה אכן נוכל לשמוח תמיד, בלב שמח, עד לשמחת עולם עם בוא הגאולה הקרובה.

"הַזֶּה הַחֹדֶשׁ תַּעֲשֶׂה לָךְ... וּשְׁמוֹתָ בְּזוֹנָךְ... והיית אך שמו" ככל המצוות, אף לשמחת החג גדריה. וכן פסק רבינו הרמב"ם זצ"ל: "חייב אדם להיות שמח וטוב לב כל שמונת ימי החג, הוא ובניו ואשתו ובני ביתו וכל הנלווים עליו... אך לא יהא אוכל ושותה כל היום כולו, אלא כך היא הדת: בבוקר משכימין כל העם לבתי כנסיות ולבתי מדרשות, ומתפללין וקוראים בתורה בענין היום, וחוזרים לבתיהם ואוכלים, והולכים לבתי מדרשות ולמודים עד חצי היום, ומתפללים תפילת מנחה, וחוזרים לבתיהם לאכול ולשתות. ולא ימשכו ביין ובקלות ראש ובשחוק, ויאמרו שכל מי שיוסף בזה ירבה במצות שמחה.

שהשיכרות, והצחוק הרב, וקלות הראש, אינם שמחה אלא הוללות וסיכלות. ולא נצטוינו על ההוללות והסיכלות, אלא על השמחה שיש בה עבודת יוצר הכל. שנאמר: "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב". הא למדת שעבודת ה', בשמחה. ואי אפשר לעבדו לא מתוך שחוק ולא מתוך קלות ראש ולא מתוך שכרות.

"הַזֶּה הַחֹדֶשׁ תַּעֲשֶׂה לָךְ... וּשְׁמוֹתָ בְּזוֹנָךְ... והיית אך שמו" בטעם המצוה, כתב בעל ספר החינוך: לפי שהאדם בטבעו צריך לשמוח לפרקים, בדיוק כפי שהוא זקוק למזון ולמנוחה ולשינה. רצה בוראינו לזכות את עמו וצאן מרעיתו ולצוותם לעשות את השמחה לשמו, כדי שגם היא תהיה להם להתעלות ולמצוה. לפיכך קבע לנו מועדים לזכור בהם נסיון וטובותיו עימנו וציונו לשמוח בהם, ובהיות השמחה לשמו יתברך, תוגבל ולא תהפוך להתפרקות והתהוללות, אלא תהיה לתועלת לגוף ולנפש גם יחד.

"הַזֶּה הַחֹדֶשׁ תַּעֲשֶׂה לָךְ... וּשְׁמוֹתָ בְּזוֹנָךְ... והיית אך שמו" רבינו הרמב"ם זצ"ל כתב, שבימי החג יש שמחה גדולה במרום, ומסוכות מושפעות השפעות ברוחניות ובנשיות בשפע עצום. וכשהאדם שרוי בשמחה מעצים הוא את השמחה במרומים וגורם לתוספת שפע עד בלי די.

וכדבריו כתב גם בספר "ראשית חכמה", והוסיף: "ומתנאי שמחת המועדים, שלא יהיה שמח בשחוק וטיוולים כמנהג שמחת הנכרים בחגיהם, שנאמר: 'אל תשמח ישראל אל גיל כעמים', אלא יהיה בשמחת המועד עצמו, שהם ימי מקראי קודש, והוא כאדם העומד בחושך, שישמח בבוא אור חדש, כך צריך שיהיה שמח בשמחת התורה במועד יותר משאר הזמנים, וכמאמר רבותינו שלא ניתנו ימים טובים לישראל אלא לעסוק בתורה.

"וּלְקוֹזָתָם לֶכֶם" כתב רבינו חיים הכהן זצ"ל בספרו "תורת חכם": ארבעה מינים הללו כנגד אותיות שם הוי"ה ברוך הוא. ועוד, שכל עשב יש לו מלאך ממונה במרום האומר לו "גדל", וארבע מינים האלו אין שום ממונה עליהם, אלא הוא יתברך בעצמו "ושמחתם לפני ה' שבעה ימים", וכנגדם שבע יחידות בארבע המינים: לולב ואתרוג, שלושה הדסים ושתי ערבות.

"הדיוט בסוכה"

רבי פישל מסטריקוב היה יושב בסוכה אפילו בשעת גשם, שאלוהו: הלוא נאמר בפירוש בשולחן ערוך: "ירדו גשמים, הרי זה יכנס לתוך הבית", ומוסיף על כך הרמ"א בהגהותיו: "וכל פטור מן הסוכה ואינו יוצא משם אינו מקבל עליו שכר ואינו אלא הדיוט?". השיב להם רבי פישל: "מוטב שאהיה הדיוט, ובלבד שאשב בסוכה".

הלכות הסוכה

הלכות הסוכה

ההלכות מספר "הלכה ברורה" הרשל"צ
הרה"ג דוד יוסף שליט"א

הטמנת מאכל מכוסה בעטיפה בתוך תבשיל

וכל שכן אם אותו מאכל העטוף בנייר אלומיניום או בניילון שמכניסו לתוך התבשיל מערב שבת הוא מבושל כל צרכו. וכן כל שכן אם מכניס את אותו מאכל עטוף קודם השבת לצורך סעודת שבת שחרית.

ואם רצה להכניס דבר מאכל עטוף בנייר אלומיניום או בניילון אל תוך התבשיל שבקדרה בשבת עצמה, יזהר מאד שבין המאכל העטוף ובין התבשיל שבקדרה יהיו מבושלים כל צרכם, מפני איסור בישול בשבת, וכן אין להקל לעשות כן בשבת עצמה כשהקדרה מונחת על גבי אש גלויה, ואפילו כשהתבשיל מבושל כל צרכו, כשם שאסור לשרות כל מאכל בתוך תבשיל שעל גבי אש גלויה, משום שנראה כמבשל, או מפני שיש לחוש לשמא יחתה בנחלים, ורק אם הקדרה מונחת על גבי אש מכוסה בטס של מתכת, או על גבי פלאטה חשמלית, או שהסיריה לגמרי מעל האש, והתבשיל שבקדרה והמאכל העטוף שניהם מבושלים כל צרכם, יש להקל להניח בתוכה דבר מאכל עטוף בנייר אלומיניום או בניילון, ואפילו בשבת עצמה.

ביסוי מאכל המונח בצלחת

יא. אם היה דבר מאכל מונח בצלחת, ורוצה לכסותו בשבת עצמה בנייר אלומיניום או בניילון, ולאחר מכן לתתו על גבי מיחם, או על גבי קדרה הנמצאת על האש, והכיסוי הוא על מנת לשומרו כשהוא נקי, או על מנת שישאר לח ולא יתייבש, או כדי שלא יתפורר, יש להקל לעשות כן, ובלבד שיעטפנו בעטיפה אחת, אבל אם עוטפו בכמה עטיפות, יש להחמיר אפילו כשעושה כן מערב שבת, שהרי ניכר הדבר שעושה כן על מנת לשמור את חום המאכל.

הכנסת ביצים לתוך תבשיל

יב. מותר להכניס ביצים עם קליפתם לתוך תבשיל שבקדרה, ואין לחוש בזה משום הטמנה. ואם היו הביצים מבושלות לגמרי, ואף התבשיל היה מבושל לגמרי, מותר לעשות כן אפילו בשבת עצמה, ובלבד שאין התבשיל מונח על גבי אש גלויה.